

Сторінка Робітничого Запомогового Товариства

ПЕРША ДОПОМОГА БЕЗ ЛІКАРЯ.

Скоро трапиться з кимсь нещасливим випадком, пам'ятайте найголовніше правило: найкращу допомогу подасть той, хто якнайшвидше приставить хворого до лікаря. Це правило цілком правдиве й поручувати його не можна.

Але, чого тільки не буває! Часто не буває лікаря на місці якогось нещасливого випадку: чи далеко по його їзди, чи саме в той час його досі вважали до хворого.

Що ж тут робити? Як допомогти? Що зарадити?

От у таких випадках і треба говорити про допомогу таку, що її можуть подати всім людям, що трапилися десь у поблизу. А тому треба лише запам'ятати кілька засобів, що можуть стати у пригоді, коли трапиться з кимсь нещастям.

Передусім ніколи не слід лякати й розбулювати при всякому нещасливому випадку. У нас здебільшого так буває, що один падає непритомний, а всі інші замість допомогти йому, втівають від нього. Або ж нещасний кров'ю підливає, а здорові люди домагають, побачивши кров.

Треба пам'ятати, що яке б важке нещастя не трапилось, завжди є спосіб допомогти, бо в людському організмі багато життєвих сил і здібностей протистати навалі й відновити втрачене. Буває, людину розторопить так, що й не добраті, де який орган на якому місці, а правильна допомога зробить таку людину навіть цілком працездатною. Або ж люди з людини кров біжить цівкою, а за кілька днів такий поранений цілком оповільнює попередню кількість крові.

Отже не лякайтесь, а миттю згадуйте, що ви можете в кожному випадку зробити, щоб подати допомогу.

Приміром, людина непритомна. Обличчя її зблідло, очі зробилися тьмяні, і вона як підкошений козос, упала долі. Це значить, що кров одлила від голови і тому свідомість приморена. І без лікаря в перший же момент можна подати допомогу. Задля цього непритомного так кладають, щоб голова була нижче, а ноги вище, тобто просто піднімають ноги вгору і так держать, щоб кров з усього тіла знову приплила до голови. Щоб допомогти припливу крові до мозку, піднісється до носу

непритомної людини амоніакового спирту. Непритомний вливає спирт, його гострий запах подразнює слизницю носа, а від цього кров припливає до голови.

Буває ж так, що у непритомного (коли з ним трапиться удар) обличчя не блідне, а навпаки червоніє. Тут і допомога буває інша. А саме, треба голову класти не нижче ніж, а вище, щоб кров одлила від голови. А опріч того, на голову треба класти мокру хустку самого непритомного покласти в холодок (особливо при сонцевих ударах).

Слід також пам'ятати, що у всякого непритомного обов'язково треба розстебнути всі ґвалі, щоб вони не стиснули, валивши їх не заважали йому дихати.

За всяких поранень треба пам'ятати, що цілою допомогою, що слід якнайшвидше охоронити рану від забруднення. А тому не можна до торкуватися до рани руками, шкіру навколо рани помастити іодом, а потім забиндувати чистим звичайним матеріалом, чи то з марлі чи просто з чистого втирачки й випрасованої полотнянки.

За дуже великої кровотечі (якщо буває, одірв руку чи ногу) теж можна подати доцільну допомогу й не лікарів. З цієї метою перетягують ту руку чи ногу, з якої йде цівкою кров, гумовим джгутом, кешеньковою хусткою чи якоюсь шовковою.

Перетягують руку чи ногу вище того місця, де йде кров. Треба лише пам'ятати, що коли лі руку, чи ногу перетягнути джгутом, то не можна більше двох годин залишати цей джгут, бо рука може змертвіти. Треба якнайскорше приставити пораненого до лікаря.

Кожна також може подати допомогу без лікаря і втомленню, і впадлому, і обмерзлому. Втомленка треба тримати так, щоб він черевом лежав на коліні того, хто його рятують, а голову треба спустити доліг доди з силою натискати рукою на спину, аж поки не відлетять з дихальних і харчових органів вода. Впадлого треба також в першу чергу вивести на свіже повітря, і тоді він швидко очнує.

Замерзлого теж і без лікаря можна одтерти. Задля цього його одтирають снігом і сучоканки в холодному помещ-

канні і вже потім переносять до теплої хатини.

Майже в кожному випадку можна й без лікаря подати доцільну допомогу. Щоб нав-

читися, як же її подавати, читайте відповідні книжки, в яких говориться про першу допомогу.

В. Бодворенко.

ЩО ТАКЕ ПАМ'ЯТЬ.

Словом "пам'ять" визначають здібність зберігати й відновлювати уявлення про події, що ми їх пережили в минулому. Сила пам'яті у різних людей буває неоднакова. Одні легко запам'ятовують і швидко забувають. Другі легко запам'ятовують і добре пам'ятають, третім важко запам'ятати, і вони швидко забувають, четверті, навпаки, хоч їм і важко запам'ятати, але вони добре пам'ятають. Одні люди краще запам'ятають те, що вони бачили (зораний тип пам'яті), другі — те, що вони чули (слуховий тип пам'яті) і т. д.

Від чого ж це залежить? Залежить це і від природжених особливостей нашої нервової системи і від звичок, що ми їх набуваємо протягом життя.

Все те, що ми сприймаємо нашими органами чуття (зором, слухом, нюхом тощо), залишає в нашому мозку якийсь слід, що через деякий час у відповідних умовах може відживитися й утворити образи того, що ми колись пережили. Якщо ж подивитися на людину, яку в кілька років то ми бачили випадково і всього лише один раз, то навряд чи її ми впізнаємо. Як і забув. Але якщо ми подивимося на людину, багато разів, протягом кількох років, то я її буду пам'ятати дуже довго. Отже, якщо слід залишило одноразове враження, то він глибокий і тому швидко стирається, і йнакше, якщо враження повторювалось багато разів, то пам'ять про нього довго зберігає, бо слід, що воно залишило, глибокий. Природжене було б сказати, що всієї днини на нашу центральну нервову систему залишає в ній не будь-які звичайні, сліди, а звички до сприймання такої днини. Так само у шевця, коли він часто просиле нитку в ушко голки, розвивається не гострість зору і не гнучкість пальців, а пристрасть звички.

Звідси правило. Все, що ми хочемо добре і надовго запам'ятати, ми повинні повторювати. Якщо ми вивчаємо будь-яку науку, і деякі відділи ми вже вивчили, то час від часу треба повертатися до вивченого і знов його повторювати.

Друге важливе правило можна зробити, як встановок, з такою прикладом. Якщо я прочитав будь-яку книгу з захопленням, одже і з великою увагою, то зміст цієї книги надовго залишиться в моїй пам'яті. Якщо ж я читав не уважно, то все прочитане-пройшло, як кажуть, мимо вух. Я мало запам'ятав, а те, що запам'ятав, швидко випариться з пам'яті. Кожний же знає з власного досвіду. Одже лише те, добре й надовго можна запам'ятати, що його ми засвоюємо з цікавістю й увагою.

Це пояснюється так: коли ми досить згадуємо, то ми його згадуємо з цілою низкою різноманітних уявлень, набутих протягом нашого життя. В нашім мозку називається асоціоновація. Наприклад, коли я і заплонченими очима слухаю людську мову, то ця мова обов'язково згадується у мене (асоціоновається) з образом чоловіка або жінки, з уявленням про вік того, хто говорить, з будь-якими особливостями його обличчя тощо. Якщо ж я знаю френшійську мову, повинен вивчати італійську, то мені не дається порівнювати італійську мову з френшійською, бо обидві ці мови схожі одна на одну. Підчас вивчення вивчає багато асоціоновацій. Коли ж я вивчаю італійську, наприклад, італійську мову, яка не схожа на жадну з тих мов, які я знаю, то мені буде важко її опрацювати.

Щоб збільшити й напружити увагу, сприймаючи щось, то більше асоціоновацій утворюється, а добре засвоюється лише те, що добре асоціоновається. З другого боку, що краще ми розуміємо те, що засвоюємо, то і краще ми його асоціоноваємо. Отже, треба завжди розуміти те, що ти вивчаєш. Якщо людина стоїть на низькому рівні розумового розвитку і має мало уявлень, то підчас сприймання не будуть в ній утворюватися асоціоновації. Те, що людина сприймає, запам'ятається дуже важко і швидко забудеться.

Так буває, коли людина механічно засвоює те, чого вона не розуміє, і що не асоціоновається з її іншими уявленнями. Одже, що культурна людина, що багата життєвий досвід, то її міцніше

засвоює знання.

Коли грецький поет Симонід пропонував полководцеві Фемістоклові навчити його добре пам'ятати, то останній відповів: "Краще навчи мене добре забувати".

Щоб уміти добре запам'ятати, треба вміти забувати. Якщо б ми пам'ятали абсолютно все і ніколи нічого не забували, то ми б потонули в необмеженому морі наших уявлень.

Одже, забуваючи, ми маємо змогу набувати новий досвід. Одні уявлення вишкаркують, інші зникають, і в цій зміні — джерело багатства і різноманітності нашого духовного життя.

Та й навіщо нам усе пам'ятати? Адже головне — не кількість уявлень, а якість. Можна набити свою голову знаннями й разом із тим не розуміти найпростіших речей. Головне, щоб уявлення, які ми сприймаємо, були добре зв'язані одне з одним. В цьому секрет доброї пам'яті. Цим забезпечується правильна робота думки, здібність до творчості.

А. Плотичер.

АЛКОГОЛЬ І ДУШЕВНЕ ЗДОРОВ'Я.

Алкоголь шкідливий ще й тим, що відбивається на найвищій нервовій діяльності людини, на його психіці: він гальмує, псує й руйнує наш мозок і нашу першу систему.

Хронічний алкоголізм завжди зв'язаний із дурніством. Проституція — це також суцільна виробництво.

Найтяжче ж зло від алкоголізму — це те, що він шкідливо відбивається на дітях пияци, на його вивках і правнуках. Наука дослідила багато родів, в яких протягом поколінь пияцтво чергувалося з душевними хворобами і злочинами. Деякі від алкоголізму народжуються кволі, схудлі, часто вмирають першого року життя, а як ні, то стають хворобливими, не вельо заховають на вську недугу (наприклад, на туберкульоз); вони схудлі до нервових і душевних недуг, а наудже до чорної немочи (спеленс).

Іноді досить того, щоб батьки, зароджуючи дитину, були пияци, де зле відбивається на її подальшому розвитку плоду.

А скільки ж то тих нещасних потрапляє через алкоголь до психіатричних лікарень? Так, приміром, в осіб, що хворіли на іранію і живляють багато алкоголю, розвивається прогресивний параліз.

НА ПОМІЧ ХОРОМУ ТОВ. ГАЛАНДЖІЙОВІ.

На зборах відділу Р.З.Т. в понеділок, дня 1-го серпня прочитано лист з Брентфорда, Онт. з закликом помогти хорому тов. Галанджійові. Лист прийато й ухвалено, вибрати комітет збірки, що має би зайнятися цєю справою. Вибрані товариші працювали досить швидко в своєму завданні і збірці \$38.50.

Жертували наступні товариші й товаришки: — Влада Р.З.Т. \$7.00, по \$2.00: М. Парнега, С. Гурчук; по \$1.00: І. Ковчан, П. Кушнір, І. Терещук, В. Бончар, В. Пашків, І. Скрипник, І. Лавальський, І. Гнатюк, Д. Миронюк, П. Шапаган, І. Тарасюк, С. Гипала, В. Карпюк, Н. Решітнік, І. Стефанюк, Ф. Мудрий, А.

Забіака, Н. Дем'ячук, В. Бурдасюк, С. Сартатюк, по \$0.50: К. Терещук, Н. Ревига, Б. Банасюк, В. Архитко, М. Фостій, Л. А. В. М. Дандюк, А. Герасимів, О. Картовик, Н. Мушнік, В. Малицький, М. Красний, І. Бей, С. Митусюк, по \$0.25: С. Марчук, Ф. Руканський, П. Благій, Гр. Малицький, В. Малицький, Т. Зивала, Р. Ніц, Т. Колей, Ф. Бортосян і Н. Кибай. Разом \$38.50.

Всім жертводавцям складаємо щиро боляку.

За комітет збірки:

С. Гайдак, Т. Мудрий, І. Косинюк, Сит. Порковани, Онт.

ЖАЛУЄ, ЩО НЕ Є В Р.З.Т.

Я відвідав тов. Тимчинина в шпиталі св. Михайла в Торонто. Він лежить там хорий на ревматизм, до Р.З.Т. не належить. Щоб йому хоч трохи допомогти з т. Петро Лешай і Василь Халує зайнялися збіркою для хорого робітника, щоб хоч трохи облієвити його долю. Ному доручили й збірку \$13.25.

Зі словами в очах лікував т. Тимчинина за допомогою, яку дали йому організовані робітники. Зараз він дуже жалює, що не належить до Р.З.Т. Саме тоді, як допомогло товариство народилося, він хорів на ноги і його Р.З.Т. не могло вже прийти.

Фонди, що їх свої товариші одже збертали за молодих років його життя, вилив на шпиталі й лікарів, так що зараз немає ніяких средств до життя. Навіть цих пару рішень не міг товариш Тимчинина написати, а прохав мене, щоб я ще зробив за нього, бо йому дуже руки тремтять.

Оних пару рішень написав я, як пересторогу для тих робітників, що самі себе обдувають, мовляв, я беру спільно, зроблю й не буду потребувати Р.З.Т. Хай слова тов. Тимчинина і його судби буде пересторогою для всіх робітників, які вступили в організації Р.З.Т.

На допомогу т. Тимчинині склали спільно жертви наступні товариші: — Зюжиди по \$1.00: В. Халує, П. Лешай, П. Романко, Катерина Крайен, С. Ванец, Ф. Олексин; по \$0.50 ц.: Л. Костурюк, С. Луничак, Р. Черняк, М. Лу-

киский, Т. Луничин, Ф. Цетанік, І. Цюпка; по \$0.25 ц.: С. Максимонко, В. Дрін, П. О. Марин, В. Тимкін, А. Ткачів, Ф. Федорів, О. Бритвак, І. Бойко, І. Кондрат, А. Аграм, Д. Романко, М. Сенько, В. Фучило, О. Вірета, Ю. К. Бадик.

Н. Бачмар.

Торонто, Онт.

Дорогі Товариші!

Вислаблю щиро й товариство по зв'язу Г. З. Р.З.Т. за виплати меті допомогти в сумі \$25.50 за час моєї недуги, так само дякую опікунам хорих, що мене відвідали. Заразом вичну всіх товаришів, що би вступили в члені Р.З.Т., бо лише в члені товариств найдуть правду і поміч.

Фред Тарасюк.

Сендвіч, Онт.

НАБУВАЙТЕ І ЧИТАЙТЕ ТВОРИ М. КОЦЮБІНСЬКОГО.

Твори Коцюбинського том 1 ..	\$1.25
Твори Коцюбинського том 3 ..	1.25
Твори Коцюбинського том 4 ..	1.00
Твори Коцюбинського том 5 ..	1.25
Будні вогні ..	.35
Копі не пивні ..	.10
Пек котляр ..	.10
На віру ..	.15
Посол від чорного царя ..	.10
Подарунок на йменині ..	.10
В путях шайтана ..	.10
Інтермеццо ..	.10
На камені ..	.10
Набувайте твори М. Коцюбинського для себе й для бібліотек своїх організацій. Замовлення разом з належністю засилаєть до:	
WORKERS AND FARMERS BOOK STORE	
550 Selkirk Ave. — Winnipeg.	

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛІТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

Уперта боротьба всередині професійних спілок за вплив на маси, боротьба передусім скерована проти провідних реформізмів, своєчасне вивчення економічної конюнктури, щоб краще вибрати момент для страйку, забезпечення страйку гарним керівництвом у формі страйкових комітетів чи інших організацій, вміле усунення від керівництва страйками провідних реформізмів та об'являти цього керівництва комуністами — це найголовніші форми цієї страйкової стратегії.

Профінтерні і Комінтерн, опрацюючи цю стратегію, виходили з оцінки того етапу, до якого переживає він капіталістичний розвиток, — надзвичайно великий ризик буржуазії на робітничу класу, отвертий перехід соціал-демократії на бік капіталістів при всіх конфліктах поміж капіталом та працею, безперечне політичне робітничих мас, їхнє прагнення переходити від оборони до нападу, перспектива дальшого росту економічної боротьби та переходу її в боротьбу політичну — це та ситуація, що підказувала Профінтернові і Комінтернові вибрати таку тактику, яка забезпечила б дальше

революціонування мас і домогаля-перетворити кожний економічний конфлікт в революційну боротьбу, протестаріату проти буржуазії.

В царині політичний "нова тактика" мусіла була позитивна в тім, що підчас виборчих кампаній і у всій своїй поточній роботі комуністичні партії якнайкраще накреслювали класово-лінійно, краще відмежовували від соціал-демократії, не тільки від правої, але й від "лівої", особливо від "лівої", що іні є найнебезпечніший обманник широких робітничих мас.

Ця "нова тактика" (або "новий курс") дала блискучі успіхи при виборчих кампаніях 1928 року в Німеччині, Франції та Польщі. Завдяки цій тактиці три згадані комуністичні партії блискуче перемогли на виборах і на багато разів уможливили свій вплив на маси.

Але праві стали в ринучу опозицію до цієї нової тактики. На Ессенській партійній з'їзді (грудень 1927 року), вони накинудили на партію, обвинувачуючи її в неправійснм курсі. Зачислення соціал-демократії до табору капіталізму наведено на правах побоювань страх, цим самим показавши їхню духовну спорідненість із соціал-демократією.

В протидемократії тактиці Комінтерну праві вимагали лагіднішого ставлення до "лівої" соціал-демократії, здійснення єдиного фронту з нею в формі ріжнього роду блоків.

Праві при цьому виходили з цілком шибі оцінки міжнародного становища, ніж та, що її давала партія й Комінтерн. Праві недо-

оцінювали політичне мас, майже заперечували його, вони пасували перед силою соціал-демократії, вони не бачили можливості для робітничої класи на близькі часи переходити на наступ, а всі ці погляди, взяті вкупі, аби-ливали у правах з їх неправильною оцінкою сучасного моменту капіталістичної стабілізації. Праві бачили лише успішне змирення капіталізму, закривши очі на її протинствна, що створюють для капіталізму день-у-день все нові й нові труднощі.

Хоч ІХ партійний з'їзд Компарті Німеччини дав правим рішучу відсіч, але вони виходили підпору в особі кількох членів Центрального Комітету, що на чолі з Евертом став на приміренсько-позіцію щодо правих.

Свої незгоди з партією праві збертали до моменту скликання VI конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, що мусів у зв'язку з цим обміркувати тактику так німечської комуністичної партії, як і низки інших партій, де цей правий ухил досить виявився.

У Комуністичній Партії Франції він виявився в тому, що підчас передвиборної кампанії до парламенту при профінтерній загальній лінії всієї партії поодинокі місцеві організації або частини організації перекручували тактику партії, приходячи до порозуміння з "лівою" крилою соціалістів і, навіть, з лівою крилою буржуазії. В тій самій партії цей правий ухил позначився зайвим поважанням буржуазного закону, а також і деяким селянським ухилом в особі одного з членів Цитрального Комітету

Рено Жана, що вимагав викреслити з програми Комінтерну пункт про націоналізацію землі, ідуци в цим назустріч лірднобуржуазному французькому селу.

В Комуністичній Партії Англії правий ухил позначився недооцінюкою боротьби з імперіалізмом свого уряду, недостатньою підтримкою колективного революційного руху, недооцінюкою воєнної небезпеки. В чехословацькій партії правий ухил позначився надмірним захопленням деталізмами формами боротьби, особливо парламентаризмом, завдатю великою пасивністю в царині революційних виступів пролетаріату, кволюю боротьбою з воєнною небезпечкою. Цей правий ухил дали виявився в Польщі, де комуністична партія в момент перевороту Пилсудського не зуміла дати правильної оцінки моменту й заспівала в один голос з дрібнобуржуазними партіями, вітаючи цей переворот.

Засадотує на увагу й виявлення правої небезпеки в нечисленній американській партії, де вона позначилася передоцінюкою, американського імперіалізму і недооцінюкою процесу політичного мас.

На цей самий момент і в ВКП(б), що ліквідувала на XV з'їзді трояцькуську опозицію, почала накреслюватися права небезпека в формі виступів поодиноких членів партії на захист більшого компромісового щодо селянства політики партії.

Товариші! Відновляйте передплату однокрої робітничої газети "Укр. Роб. Вістей"!

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі й найновіші книжки: оповідання, повісті, романи, наукові, економічні, соціальні і ин.

У НАС Є:

- Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;
- Найновіші журнали в Радянській Україні;
- Різдні нотки для хорів і сольо-співачів;
- Різдні музичні інструменти;
- Перуки, малювання, все потрібне для драмгуртків;
- Грамофонні рекорди й грамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всім поряд, виконує різдні припорушення, пересилає гроші до старого краю, вибирає афдеятивні, продає шифкарти. Обслуґа ТОЧНА І ДЕШЕВА. Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу: **WORKERS AND FARMERS BOOK STORE** або **INFORMATION & FINANCIAL BUREAU** 550 Selkirk Ave., Winnipeg.